

O Köy

– çiftci baba · 25 Kasım 2017

O KÖY

Mevsimleri başkaymış, bir tuhafmış günleri
Karakışlar evrilir yaz olurmuş o köyde
Hoş geldinle karşılar dünyalık süngünleri
Senlik, benlik dürtüsü biz olurmuş o köyde

Halkı muteber ordu, hepsi erişmiş ermiş
Mide büyüklüğünde unu ekmek edermiş
Silaha giden para garibana gidermiş
Delilerin sopası saz olurmuş o köyde

Almazlarmış gelinler takısını, setini
Ağzında çiğnemezmiş kardeş kardeş etini
Farz demişler savunmak Hak'kın emanetini
Bir serçe yaralarsan söz olurmuş o köyde

Baba eren çilesi kokarken gonca gonca
Sofilerin gözünde altın dönermiş tunca
Aşk tumandan sıyrılıp ta! yüreğe çıkınca
Yetmişlik nene bile kız olurmuş o köyde

Emin olunca hünkâr sarığından fesinden
Faninin yolcuları eminmiş ensesinden
Vahdet ile bakınca kur'an penceresinden
Kalplerdeki mâsivâ toz olurmuş o köyde

Ervahın bakışları değer vermezken tene
Aşk tefekkür beklermiş, boşa ötmezmiş çene
Allah deyip çıkınca beşinci merdivene
İstek ve arzuları tez olurmuş o köyde

Bir gecede kırk kapı açılırken canlarda
Bin tane müjde doğar dert denen tufanlarda
Tevellüte ne gerek zamansız zamanlarda

"Ayan-ı sabite"den iz olurmuş o köyde

Bedenler sığınırken şükrün şeffaf kabına
Bir sarhoşluk gelirmiş muhabbet erbabına
Ay öpücük gönderip çıkarken mehtabına
Ben insanım demeye yüz olurmuş o köyde

Ahmet çiftci 25-11-2017